

at stille, har jeg jo ikke Noget imod, at den anbringes over Døre og i en Brede af tre Alen til hver Side, men videre vil jeg ikke gjerne gaa, navnlig fordi jeg — jeg skal tillade mig nok en Gang at udtale dette — nærer Frygt for, at der kan opstaa Fare for Husdyrene derved, at gammel Jerntraad kommer i Foderet. Det forekom mig, da jeg omtalte denne Sag ved 1ste Behandling, at der vistnok var en Del Medlemmer her, som mente, at det var noget overdrevent af mig at udtale mig paa denne Maade, samt at det var temmelig ugrundet. Jeg kan imidlertid ikke fravige, hvad jeg udtalte dengang. Efter min Mening er det ikke muligt at frigjøre sig for, at gammel Jerntraad kommer i Foderet. Selv om man med den allerførste Omhu søger at ville Jerntraaden ud af den gamle Tællehelm, som tages af Husene, saa vil der dog blive endel tilbage, som tilligemed Halmen kommer i Mødbingen, og som derpaa kommer tilbage til Laden imellem det indavlede Hø og Korn. Ja, jeg blev endmere bestyrkt i denne min Mening om det farlige i, at Jerntraaden kommer i Foderet, ved at læse i landøkonomiske Skrifter, hvorledes vore Konkurrenter paa Landbrugets Omraade, de praktiske Amerikanere, opfatte dette Forhold. Amerikanerne have jo, som bekendt, være meget opfindsomme med Hensyn til Landbrugsmaskiner. De have saaledes ogsaa opfundet, eller ialtsald ubvidet og forbedret Høstemaskinerne, og navnlig de de opfundet en Høstemaskine, som strax sammenbinder det afhøstede Korn med Jerntraad. Imod denne Slags Høstemaskiner har der imidlertid i Amerika reist sig en meget stor Opposition. Man har erklæret dem for aldeles ubrugelige i saadanne Tilfælde, hvor Straaet skulde benyttes til Fodring af Kreaturer, og det netop af den Grund, som jeg har tilladt mig at anføre; ja, man er endog gaaet videre, idet man derovre har dannet Foreninger af Møllere, som have fastsat, at de ikke vilde kjøbe Korn fra saadanne Egne, hvor denne Bindingsmaade blev brugt, eller ialtsald, at de kun vilde kjøbe det til betydeligt nedsat Pris, fordi det ikke var muligt at frigjøre det rensede Korn, saaledes som det renses ved Lærstemaskiner, for Jernstumper, og naar de da skulde formale Kornet med saadanne Jernstumper i, saa vilde deres Sigter og andre Apparater blive ødelagte. Nu kunne jo ganske vist Møllerne raabe Bod derpaa, idet man jo ogsaa har opfundet Rensmaskiner, hvori der er anbragt Magneter, som kunne trække Jerntraaden bort fra Kornet, men dette er ialtsald en meget bekostelig og tids-spildende Maade, og jeg tror ikke, at den kan benyttes af os Andre paa denne Maade. Jeg tror ikke, at Landmanden her ved Hjælp af Magneter kan trække disse Jerntraadstumper ud af Foderet. Jeg kunde nu meget godt stemme for det første Stykke af Mindretallets Vædringsforslag til § 1, men jeg vil slet ikke kunne stemme for det andet

Stykke, som gaar ud paa, at enhver Landbruger skulde være forpligtet til inden et Aar at anbringe nok en Udgangsdør til den anden Side. Dette kan jeg ikke være med til at paabyde. Befostringen derved vilde jo for det Første være meget betydelig, men dernæst vilde efter min Mening en saadan Forholdsregel ikke være til den allermindste Nytte. Jeg er nemlig aldeles overbevist om, at naar man har en saadan Udgang til en anden Side, hvorigjennem Kreaturerne aldrig nogenfinde føres eller aldrig nogenfinde ere gaaede, vil det være aldeles umuligt under Ildbrandsstilfælde, hvor Kreaturerne ere forstrækkede og urolige, at faae dem ud gennem en saadan Dør. De vilde reise en saadan Modstand herimod, som i Dieblikket ikke vil være til at overvinde. Men ikke alene dette, men det bringer — jeg tror ogsaa, at det er omtalt af min ærebt Medforslagsstiller, — en meget stor Forstyrrelse i alle velindrettede Stalde. I min Egn er det meget ofte Tilfældet, at de, der have bygget Stalde i de senere Aar, have bygget meget gode Stalde og udmærket fortrinlig indrettede, saa at f. Ex. Kreaturerne staa i Midten af Gulvet, og at der er Fodergang omkring ved Udfanterne, ofte en ophøjet Fodergang af en Alens Høide og med Vandledning rundt om. Et saadant Anlæg vilde jo forstyrres i meget høi Grad og vanskeliggøres, naar man skulde afbryde det, og brække en Dør ud paa en modsat Side af Muren. Hvad det ærebt Medlem, som sidst havde Ordet, udtalte, kan jeg ogsaa fuldstændig slutte mig til, at det vil være meget befofeligt og uoverkommeligt for Husmænd. Jeg tænker mig f. Ex. en Husmand, som kun har eet Aar. Han skal absolut have to Døre, for at faae det ud i paakommende Tilfælde; han maa have en Vagddør. Ja, jeg kunde gjerne gaa lidt videre og sige, at han skulde have det for sit Fjerkræ; thi det er jo indbefattet under Vædringsforslaget. Jeg kan fuldstændig slutte mig til det, som ogsaa blev udtalt af min ærebt Medforslagsstiller, at Mangfoldige vilde søle sig i høi Grad besværede ved at have disse Vagddøre, hvorigjennem der meget ofte kan passere en hel Del, som Cieren ikke holder af. Jeg tror nu at have udtalt for det høie Thing, hvorfor jeg ikke kan stemme hverken for Flertallets eller Mindretallets § 1, og jeg har det Haab, at ærebt Medlemmer ville nærmere tage vort Vædringsforslag under Overveielse; jeg haaber, at de ved nærmere Overveielse ville komme til at give det deres Stemme. Jeg skal endnu kun gjøre en ganske kort Bemærkning. Det er ligeoverfor Udvalgets Ordfører. Udvalgets ærebt Ordfører udtalte igaar, da min ærebt Medforslagsstiller talte om de gamle Folk, der havde Fortjeneste ved at sno disse Tællestimer, at saadan Noget kunde man slet ikke fremføre; man udtalte ogsaa dengang vi fik Lærstemaskiner, at nu fik Lærstern aldeles ikke Noget at bestille. Jeg tror ikke, at